

Εξόριστος, ο Κέφαλος κατέφυγε στον Αμφιτρύωνα, στην Θήβας, από τον οποίο ζήτησε να τον εξαγνίσει. Αυτός είχε βρεθεί εκεί, διωγμένος από την Αργολίδα, φιλοξενούμενος του Κρέοντα, από τον οποίο είχε ζητήσει βοήθεια για μια εκστρατεία εκδίκησης εναντίον των Τηλεβών. Τον καιρό εκείνο, μια σταλμένη από τους θεούς άγρια αλεπού προξενούσε καταστροφές χωρίς να μπορεί κανένας να την προλάβει και να τη σκοτώσει. Ο Κρέοντας υποσχέθηκε βοήθεια με την προϋπόθεση ότι ο Αμφιτρύωνας θα απάλλασσε την περιοχή από την αλεπού. Ο Αμφιτρύωνας σκέφτηκε το σκυλί του Κέφαλου. Έκανε τους καθαρμούς και ζήτησε την βοήθειά του με την υπόσχεση ότι θα του δώσει ένα καλό μερίδιο από τα λάφυρα της εκστρατείας που σχεδίαζε εναντίον των Τηλεβών. Ο Κέφαλος δέχτηκε.

Όταν η αλεπού ξαναφάνηκε, ο σκύλος του Κέφαλου την έστρωσε στο κυνήγι. Η αλεπού όμως ήταν σταλμένη από τους θεούς. Ο σκύλος δεν μπορούσε να την φτάσει. Μερόνηχτα έτρεχαν, η αλεπού μπροστά, ο σκύλος πίσω της, ώσπου βαρέθηκε ο Δίας την κατάσταση και πέτρωσε και τα δυο ζώα. Η Θήβα όμως και ο Αμφιτρύωνας είχαν γλιτώσει από την αλεπού. Ξεκίνησε η εκστρατεία κατά των Τηλεβών. Ο Κέφαλος την ακολούθησε.

Οι Τηλεβόες ή Τάφιοι πρόγονό τους είχαν τον αυτόχθονα βασιλιά της Λακωνίας, που λεγόταν Λέλεγας (από αυτόν, λένε, ονομάστηκαν Λέλεγες οι κάτοικοι της Λακωνίας). Γιος του ήταν ο Ευρώτας και εγγονός του ο Τηλεβόας που απέκτησε 22 γιους, Τηλεβόες κι αυτούς. Πήγαν και κατοίκησαν στη Λευκάδα και στην Ακαρνανία. Και στο νησί Τάφος (σημερινό Μεγανήσι), ανάμεσα στη Λευκάδα και τη Στερεά. Η λέξη τάφος σήμαινε μνήμα αλλά και θαυμασμό.

Ονομάστηκαν Τάφιοι. Η ιστορία τους γνώρισε ως φοβερούς πειρατές, εναντίον των οποίων συνέπρατταν οι Θεσπρωτοί και νησιώτες. Γιος του Τάφιου ήταν ο Πτερέλαος, τον οποίο πήγαν να πολεμήσουν ο Αμφιτρύωνας και ο Κέφαλος. Ο Πτερέλαος αυτός είχε στα μαλλιά του μια χρυσή τρίχα που τον έκανε ανίκητο. Τα παιδιά του όμως ήταν κοινοί θνητοί. Έξι γιους του είχε σκοτώσει ο Αμφιτρύωνας, όταν τον είδε και τον ερωτεύτηκε η Κομαιθώ, κόρη του Πτερέλαου. Για να προκαλέσει την προσοχή του Αμφιτρύωνα, η Κομαιθώ πλησίασε τον πατέρα της την ώρα που κοιμόταν κι έκοψε από τα μαλλιά του την μαγική τρίχα. Ο Πτερέλαος σκοτώθηκε και οι Τάφιοι, πρώην Τηλεβόες, νικήθηκαν. Ο Αμφιτρύωνας όμως προτίμησε να τη σκοτώσει.

Ανάμεσα στους Τάφιους που σώθηκαν από την άλωση της πατρίδας τους, ήταν και τρεις

γιοι του νεκρού Πτερέλαου: Ο Ίθακος, ο Νήριτος και ο Πολύκτορας. Πήραν συμπατριώτες τους κι έφυγαν στο κοντινό νησί που, από τον Ίθακο, ονομάστηκε Ιθάκη (κι από τον Νήριτ ο πήρε το όνομά του το βουνό Νήριτον στα δυτικά παράλια του νησιού).

Το ακριβώς διπλανό νησί, ο Αμφιτρύωνας το χάρισε στον Κέφαλο. Ονομάστηκε Κεφαλληνία. Ο Κέφαλος έγινε βασιλιάς αλλά δεν μπορούσε ν' αποκτήσει παιδιά. Πήγε να ρωτήσει το μαντείο των Δελφών, τι να κάνει. Πήρε απάντηση, να γυρίσει στην Κεφαλονιά και να κάνει έρωτα με το πρώτο θηλυκό που θα συναντήσει. Ήταν μια αρκούδα. Θέλοντας και μη, ο Κέφαλος, αν και πολύ δύσκολο, έκανε έρωτα μαζί της. Η αρκούδα έμεινε έγκυος. Όταν ήρθε η ώρα της, πήρε τη μορφή γυναίκας και γέννησε αγόρι. Το είπαν Αρκείσιο. Επρόκειτο να αποκτήσει εγγόνι που θα το ονόμαζαν Οδυσσέα.

Από την ώρα που τα κατάφερε να αποκτήσει απόγονο, ο Κέφαλος πήρε κι άλλη γυναίκα, τη Λυσίππη. Του έκανε τέσσερις γιους, τους γενάρχες των τεσσάρων φυλών της Κεφαλονιάς.

(τελευταία επεξεργασία, 18 Μαρτίου 2021)